

шашпёр сценасем пачах
мар лек туйнацш. Са-
новлевпа Буличникова
мэн тума кирлэе пул-
трапай Taxçan Яковлев хай
ира сүренине аса ил-
б унан ёмече ҹитнине
Анчах ҹав аяки ассо-
льесна вулакан е кура-

кан тавсараймасан та пултарать.

Каларәмәр ёнтѣ, Н. Терентьев паллă драматургсенчен пёри. Кү статьяра эпир пачах та унай юлаш-ки вăхăтра сцена çине тухнă «Тин-
цеç çуралниsem» тата «Çиçем хыç-
çан аспати» пьесисене тиркесе тă-
кас тĕллев тытман. Ятлисенчен ыт-
ларах ыйтаçсе тенéрен цеç вëсем

пирки хамäр шухäшä кëскен те пу-
лин каласа хäварасшän пултämäр.
Эпир Н. Терентьевäн пултарулахë
пьесäран пьесäна ýcce пынине, чä-
ваш драматургийëнче хäйсен вай-
лärän вайlä енëсемпе тарän ты-
мар янине курасшän.

Ипполит ИВАНОВ.

КОНСТАНТИН ИВАНОВ— ПЕЙЗАЖ АСТИ

литератури классике Конс-
 Васильевич Иванов ырна
 висене хамәр филологсем
 союзлә республикәсеме со-
 үй ёршызынчен литературу-
 тымлесех тәбече. Җакә
 ин поэзине ытты халәхсем
 атне илсе юратнике пәлтерет.
 ы та ўңсарташ мар. Поэт
 произведениясөнчә таван ха-
 рәклән аталаңтарас пирки
 ыибәт ыйты патша тытәмән
 че нушаланнә ытты вак ха-
 те нумай шухашлаттарна.
 ерлех К. Иванов вёсенче пё-
 ләхе канәс паман хайшпёр
 те ыибәттән хускатнә. Үй-
 ислен, җакә пуринчен ытла-
 си саманара пурне те пә-
 тәнә үкә-тенкә влашне по-
 лен ыибленинче пайдарна.
 «Шайттан чури» трагедийә-
 спи» поэминче вайл ыыл-
 мана пула этем хайяни пәтәм
 чепе нәрне չухатнике, каш-
 тискерленсе кайнине ырса-
 . Нарспи, чунтан хурланса,
 айса кәрәими таванса, аш-
 ане ўпкелесе ятлать («Атте-
 ыпак»);

ёншён манэн кэмала,
ав юлашки кэмала
умарэн-ши, аттецем?
аль пулмättäm каплалла.
ёншён չапла ху хэрне
арса ятэн кашкäра
аншэн չав ур ырäläx
мэн пурé те уксара...

Укça-тенкéпе мул вlaçne пулах поэмáри гёл геройсен, Нарспише Сет-нерён, кунсуле те пóкле вéçенет. Вулаканшýн вéсемпe çавнашкaл yй-ралма ытала та хурлáхл. Ҫавнáпа та вáл Нарспише Сетнере трагеди патне илсе çiterнe ёлекхи çatkán самана-на пушшех курайми путь, пурнаç-ри тёрэсмарлáхсене урá ястáнпа виç-се ынланать, ҫав вáхáтри тискер йá-ла-йéркесем ынне тарáхса та йéренсе пáхать.

Пөйт укça-тенкéпе мұла хapsáна-
кан, қав саҳаллахा хайсен пурнаң
тәллеве туса хуракансен харушла-
чунсарлыхне, вёсем этемлек общест-
вишён пачах та ют пулнине «Шүйт-
тан чури» трагедине вайлә сыйласа-
катартнә. Тäвän шäлләне укçашан-
чиксе пäрахнä хыçсан акä мэнле ка-
лать унäн пиччёш:

Мана мэн пит кирлэччэ?
Укça, укça,—акä вэл!
Укça пулсан, мул та пур,
Үнтан урх мэн кирлэ?
Ылттэн-кэмэл манан вэл,
Ялти пуйян эпэ вэл!

Сак монологран та капитализм саманинче ыңсene тискерлесте яңа обществайлла ыыханусен вәрттәnläхе уссан палайрат. Пүяшсан, мул пухасшан саткыллани, таванлäh түймөссе-не пачлантарса, этэм чун-чёриче ха-ярлапха курайманлähхан наркäмашн чыхса тултарать. Поэт хайен траге-

дийнчче ыңса кăтартнă ёмĕтсёрлехе
тискерлëх вулакансене хумхантарма-
сăр, шухаша ямасăр пултарайман,
вëсене çакан тĕп салтавесене ыväх-
рах анланса çитме пулăшна çес те
мар, хистене те. Калас пулать, капи-
тализм пуç пулса хусаланнă саманан
çак тĕп-тыварапе киревсér енë чă-
ваш хушшинче çес мар, ытти халăх-
сен хушшинче те хăйен пëтём нерсér
күлепине палăрса тăнă. Тенер майл-
каласан, ку вăл ун чухнеки об-
ществаллă хутшанусен чи типлă, ха-
рактерлă енë пулнă. Çапла вара ин-
теллигенции пысак пайë революцил-
ле керешүрен уйралса кайнă реакци
сулëсэнче Константин Иванов хăйен
чи суламлă произведенийесемпе со-
циаллă танмарлăхпа укça-тенкë тĕн-
чине хиреç тăни поэтан творчестваллă
хăюлăхшëпе пурлех вăл çав вă-
хăтры малта пыракан прогрессивлă
интеллигенципе пёр шухашлă пулни-
не те уçсан кăтартса паать.

Каларämäр ёнтë, чаваш литератури классикëн чёрë çälкүс пек хåват-лэн тапса тåракан пултарулахë çинчен критикäллä статьясем те, тёпчев ёçсем те нумай сырна. Çапах та унай поэтикаллä эткерлëхёнче пей-заж мёнле вырэн йышанни тата унай идеяллä-эстетикäллä содержаний-пе пёльтэрёшë прики хай халлён сä-мах тапратни ку таранччен пулмарë те темелле. Çаванпа та хамар статья-ра пирын поэт пултарулахэн, уйр-мак «Нарспис» поэмän, как енë çинче ытларах чарынса тåрас киличе.

шашпёр сценасем пачах
мар лек түйнәңсө. Сә-
йковлевпа Булочникова
и мән тұма кирлә пул-
са! Тахсан Яковлев хәй
вира құренине аса ил-
лә унан әмбет қытнине
Анчах қав аякти ассо-
песәна вулакан е кура-

кан тавсәраймасан та пултарать.

Каларәмәр ёнтә, Н. Терентьев
папла драматургсенчен пәри. Кү
статьяра эпир пачах та унан юлаш-
ки вәхәтра сцена қынә тухнә «Тин
шес қуралнисем» тата «Сиңем хың-
шан аспати» пьесисене тиркесе тә-
кас тәллев тытман, Ятлисенчен ыт-
парах ытташ әнәрен қес вәсем

пирки хамәр шүхәша кәскен те пү-
лин каласа хәварасшан пултамәр.
Эпир Н. Терентьеван пултаруләх
пьесәнан үссе пынине, чә-
ваш драматургийнче хәйсен вай-
ларан вәйлә әнәсемле тарән ты-
мар янине курасшан.

Ипполит ИВАНОВ.

КОНСТАНТИН ИВАНОВ— ПЕЙЗАЖ АСТИ

литератури классике Константин Иванов қырнә филологсем союзлә республикәсемпе соң құралынанында литература тимлесек тәпеше. Қака ғылыми поэзине ытты халәхсем патне илсе юратнине пәлтерет. Таңсәртран мар. Поэт производенийнен таңан халәхсем күлән аталантарас пирки қынәш ытты патша тытамен үшнүшаланын ытты вак халәхсем нумай шүхәшләттарнә. Пәрлек К. Иванов вәсендеги пәннән канаң паман хашпәр ғылышын хұсатнә. Үйлесен, қака пуринчен ытла ғылышы саманара пурне те пәннән тәнә үкә-тенкә власне по-лән сивленинче паләрнә. «Шүйттан чури» трагедий-спектакли поэмиче вәл қавыл-лаца пула этем хәйен пәтәмнән күлән кайнине, каш-тискерленсе кайнине қырнә Нарспи, чунтандын хұрланса, ғылышы көрелми тәвәнса, ашынне үпкелесе яттать («Аттесыпак»):
Мәншән манан кәмәла,
Кав юлашки кәмәла
Умарән-ши, атте-шем?
Маль пулматтам каллала.
Мәншән ғапла ху хәрнене
Нарса ятән кашкәра?
Саншән қав пур ыраллах
Мән пурә те үкәра...

Үкә-тенкәне мул власне пуллах поэмәри гөл геройсен, Нарспи Сетнерен, күнсүлә те пүкле вәсепен. Вулаканшын вәсемпесе қавишақал үйрәлма ытла та хурләхлә. Қавиная та вәл Нарспи Сетнере трагеди патне илсе қитернә ёләккү қаткән самана-на пушшех қураймы пулать, пурнәс-ри тәрәсмарләхсөннөн үрә астамна ви-зесе әнланатын, қав вәхәтре тискер әйла-әйрекесем қынә тарәхса та әйрәнене пайхат.

Поэт үкә-тенкәне мулла хансаяна-кан, қав сәхәләхә хәйсен пурнәс-ри тәллеве туса хуракансен харушла чунсәрләхнен, вәсем этемлөк общест-вишән пачах та ют пулнине «Шүйт-тан чури» трагединче вайлә сәнласа қатартнә. Таван шалләнене үкәшән ғылыше пәрахнә ҳыңшан акә мәнле қалатын үнан пиччеш:

Мана мән пит кирләччә?
Үкә, үкә,—акә вәл!
Үкә пулсан, мул та пур,
Унтан үрәх мән кирлә?
Былттән-кәмәл манан вәл,
Ялти пуюн әпә вәл!

Сак монологран та капитализм саманинче қынене тискерлесе янә общест-вишәлла қынәнен вәрттәнләх үсән пайхат. Пүясшан, мул пухас-шын қаткәнләнни, таванләх түйәмәс-не пәчлантарса, этем қун-чәринче хә-ярләхпа қурайманләхан наркәмәшне үлтарах ыттарать. Поэт хәйен траге-

дийнче қырса қатартнә әмәтсәрләхпесе тискерләх вулакансене хумхантармасыр, шүхәша ямасыр пултарайман, вәсендеги қакан тән салтавәсене қываж-рах әнланса қитме пулашнә қес та мар, хистене те. Калас пулать, капитализм пүс пулса хүсаланын саманан қак тәпә-тымарәп киревсөр енә қаваш хүшшинче қес мар, ытты халәхсем қынәнене те хәйен пәтәм нәрсөр күләпипе паләрса тәнә. Тенәр майдын каласан, та вәл үн чүнхеи об-ществалла хутшануен чи типла, ха-рактерлә енә пулнә. Қапла вара ин-теллигенциянын пысак пайе революцилә көрәшүрөн үйрәлса кайна реакци қынәнене Константин Иванов хәйен чи сүләмлә произведенийнен пәннән со-циаллә танмарләхпа үкә-тенкә тән-чине хирәс тәні поэтан творчествалла хәйоләхпесе пәрлек вәл қав вәхәтре мала пыракан прогрессивлә интелигенциинен пәр шүхәшлә пулни-не те үсән қатартса параты.

Каларәмәр ёнтә, қаваш литератури классикенән чөрө ғалкус пек хәйвәлән тапса тәракан пултаруләх қын-чен критикалла статиясем та, тәтчев әсесем те нумай қырнә. Қапах та үнан поэтикалла эткерләхнене пей-заж мәнле вырән ышәннин тата үнан идеялла-эстетикалла содежанин-нен пәлтереше пирки хәй халлән сә-маш тапратни ку таранччен пулмаре та темелле. Қавиная та хамәр статия-ра пирен поэт пултаруләхен, үйрә-мак «Нарспи» поэмәи, қак енә қынече үлтарах ыттараса тәрас килч.

К. В. Иванов литература ёсөнче пүслемаш утамсем тунă вăхăтрах хайне реализмлă пейзажан ёста художниек пек кăтартса панă. «Нарспи» поэма умне вăл çутçанталăкăн картиинисене сănlаса виçе савă çырна. Весем—«Ешёл вăрман айккипе...», «Кёркунне», «Килсе çитрë çуркунне». Сăмахран, «Ешёл вăрман айккипе...» сăвăра пурĕ тесе сакăр йеркë кăна. Апла пулин те, веçë-хëррисер йёри-тавралăхан капмарлăхе пытарайми илемне чан пурнаçри пек чëррён сănlаса кăтартни. Савва вуланаçем куç умне çутçанталăкăн пысак панорами тухса тăрать. Вулакан унăн илемне сип-симес çуллăла вăрман хëррипе кукăрлса иртекен çырмана, ун шыввепе тेरе тेरлесе вылякан хëвел çутине, тăпă шыв ѕhенчë кăвак пёлёт чăпăл туся çухенинне курате, илтетте («çырма юхать кëрлесе»), сав вăхăтрах ёна пётём чун хавале тетутять. Вулакан хëптересе каять, мэншён тесен лирикăлла геройан «мэн-пур, çут тэнчë ташланине, сикнине, саваннине» курса хăйен тесе ташласа яраси, ача пек сиккелесе вылясси, саваннасси килет. Савă çутçанталăк веçë-хëррисер аслă та пёр-пётём пулнине, унта пёчëк çалкыс та, юханшыв та, хëвел шевли та, йыväç-курак та, эзем тесе—пурте, пурте пёр-пёринне килешүллë çыхăннине кăтартса парат. Кунта виçе япала—шыв, түпе, хëвел—сăввăн идеяллă-композициллë шăнăрп пулса тăнă та, весем таврари ытти мэнпур япаласене хăйсем патнелле магнит пек туртса çывхар-таççë.

Çутçанталăкăн чëре сăн-сăпачеpe тапса тăракан хăвачë уйрăмах «Нарспи» поэмăра туллин тесе витëмлĕн ўкеренне. Вулакан унта Атăлла Урал тăвëсем хушинчи йёри-тавралăхан тेरлë вăхăтра—çуркунехи, çуллахи, кëркунехи е хëвел тухнă çухнехи, кăнтăрлахи, çérlexhi, —улăшна-çылмашна пыракан картиинисене чан пурнаçри пек курса тăрать, çывăххан та тарăннан тутять.

Поэма çутçанталăка куça ачашланан, кăмăла килентерекен ытарайми тëссемпе сănlаса кăтартнинчен пулсанать. Ытла та çывăх, калама çук хаклă-мĕн поэтшан хăйен тăван енен илеме. Акă, вулакан умне вăрман ѕhенчë, хăвăрт ытканса юхакан тăрна куçе пек тăпă юханшыв хëрринче ларкан Силпи ятлă чăваш ялë шăванса тухать. Унта:

Çырма юхать кëрлесе
Аслă ялăн çумеpe.
Хëвел, тेरе тेरлесе,
Вылять унăн шыввепе.
Тăпă шыввăн ѕhенчë

Кăвак пёлёт явăнаты,
Ватă йăмра тайалса
Тëсне пăхса савăнаты.
(«Силпи ялëнче» сыпăк.)

Түрех каламалла, хăйен çуралнă çёршивне веçë-хëррисер юратакан, çутçанталăкри пулăмсемпе мĕнпур япаласен диалектикалла çыхăннавне тарăннан туйса ѡнланакан поэт-художник чëринче çес унти тавралăх синчен çакăн пек чуна тытса илекен йёркесем шăранса кëвёленме пултарнă. Кунта пёрпëтём çутçанталăкăн ўкерчëкесене пёр-пёринчен инипле тесе уйрăма çук, сав вăхăтрах харпär тăллён тесе пурăнакан тăватă миниатюрлă каргинăна куратпär. Пёринче поэт ял çуммипе шавлăн кëрлесе юхакан çырмана ўкерсе парат. Ана эпир хамăрпэн куç ытамне илет-пёр çес мар, унăн мĕн ємëртенхи пёрешкелтерхе сассине тесе илтетпёр. Юлашки картииниче вулакан умне, шыв хëрринелле тайалса, тëсне-сăнне пăхса саваннакан ватă йăмра сăнарë тухса тăрать. Сав харпär хăй тăллён пурăнакан ўкерчëкесем, пёр-пёринне килешүллэн пёрлешэнце кайса, çутçанталăкăн хăйне уйрăм пысак пайне панорамăласа кăтартас-çес.

Литература критикинче «Нарспи» позмăн тĕп шухашне икë тेरлë ѿнлантаракансен пулчëс. Пёрисем произведени пулсламăшнече çутçанталăка, йёри-тавралăха илемлĕн сănlаса кăтартни поэтшан пуринчен ытла вулакан кăмăлне юрама, ёна чи малтанхи йёркесенченек чиллertse кëрсе кайма кирлë пулнă пек шутларëс, поэма пуринчен ытла халăх сăмахлăхен витëмлë çинче никëсленне пек курчëс, Силпи ялëнчи хăма витнë, «кантур пек» çуртсene, «чëнтëрление тăрăллă» сарă хапхасене асăннинче вара К. Иванов ёлëкхи чăваш ялне идеализилес енне сулăннă майлă та ѿнлантарма пăхрëс. Тенрисем,— сăмахран, Г. Хлебников критик,— кунпа килешмерëс, «Нарспи»ре» сканă çирpëлтесе калама сăлтав паракан материал çук тесе хирëслерëс. Чăнах та, поэма çутçанталăкri йёри-тавралăха, Нарспи Сетнер çуралса ўснë Силпи ялне чуна тытса илемлĕ илемлë сănlаса кăтартакан картиин-семпе пулсанать (поэт çакча ѹллăх ёста художник чуннепе туйнă); чăнах та, поэмăра халăх поэзийен чëре сëткене кашни строфарах, ёна çичë çыпăклă силлабика виçипе çырна тăранах, вăйлă тапса тăрать (чăваш халăх сăмахлăхен калама çук лайăх пёлнë К. Иванов унăн сиплë çалку-

çë айккинчен пăрăнса иртме райман); çапах та кунта эпир та чан пурнаçпа çыхăннан абелă илеме, уйрăмах тата ёлăн вăш ялён пурнаçне ытлашини лется сăйланине, тата унăн тăккесе халăх поэзийе кăна пулни масть. «Пурăнăçsem, ах, аванха «аслă Силпи ялëнче», унă пуюнсем кăна пурăнмаççë çав, та «тëнë пек çурчеллë» хурасенче нуша тусекенсем пур, Сетнерене ав «ике вайлă сэр», «урхамах пек лашиçер, çéñchi «пёчëкçесçë» пуртсëр нимён тесе çук.

«Нарспи» поэма чи малтанхи циалла тарăн пёлтерешлë, пысем манизмлă классикăлла произведение. Вăл, К. Иванов хăй пурăннă та пичетлене тухса, халăх хуçе пите хăвăрт сарăлни, ёна єççинисем ал-хăлпär юрате ѿнини çав ылханă саманана мĕнпур тëрëсмарлăхшан, çынисене çапа мулшан хирëстерье ярса, çыраннă икë енне сирсе тăрати, савна пула тĕнчере пурнаçри синкеке хĕн-асап хăйсен пёлтепе хуçаланишан вирлă çupsa яни пулнă. Чысла юрате рëслëхпе ырă кăмăл—суглăх сем мар. Весеме укçă-тенкëлле ма та, сутма та май çук. Акă тĕп шухаш патне илсе пырать вулакана вилëмсëр произведени. Поэма хăй вăхăчëшнен тём çëр варринче вилë шăнăллă кëртесе хаяррăн кëмсëртесе аслати пекех пулнă. Вăл чăваш пăрăмăнне çес мар, пётём чăваш лăхен куçне ѿнă, єççинине пурнаçри вырăнне ѿнланса илмăшнă, пус тавра шухăшлăттаре.

Çутçанталăка илес пулсан, ёна мĕнлë тесе пулни ытарлă калас е халăх пурнаçен уйрăне çырса кăтартас тăрăллă виçине тарăнраххан ѿсса пама, юнăç çутçанталăк пекех кашни сăн-рах ушăнса, çенелсе, малланса пынине вулакана асту систерсе тăма кирлë пулнă. Тен мар автор кунта биологи кăткăс процессем пулса иртвени хăтсene—çуркунене çуллахи не—сүйласа илнë. Кунта пёр-çутçанталăк картиинисене тĕп Сетнер шухаш-туйамëпе, саваннăн хи-сүйхине, єçпулăмсем динамике веçë-вëçëni, пёр-пётёмлĕн тесе лăн-çыхăнтарса пынă. Весеме лаша илемшëн мар, хăй ємëр шухăшланă идеалсене çирpëлтесе кирлë пулнă. Çав идеалсене рине эпир Силпи таврашени пейзажан чаплă ўкерчëкесем асра тытса юлатпär. Акă кам-

сүтә тёнчере
сүк та этемрен:
сөм ңинче, сёр ңанче
пұлса вәл тәрать...

Оған әтем вай-хәвачепе ас-
сүтқанталәкән вәсә-хәрри-
не хай ырләхшән тул-
уса курассине, пур сөр-
йылә та тирпейлә хүси
иңет. Шапах қаканта ни-
тире тә ёнтә «Нарспи»
лә-философилә пафо-
зоме, унан хәватла вай-еңе-
пурләр сөнгерессине пәттә-
не ёненинне ғүлерех
даты ёрке сөс мар, произ-
Мити картинасем тә қирп-
еңе. Қакә тәләммелле чи-
кулленхи әснә-хәлне
та піттә аван сисене та-

тәрать, тұмланать,
ни әсә тытәнат:
шүрсән қип идет тे
иң-юрла тәрә тәрать;
деме ларат тә, та-
шарца пек пулать,
хүреллә ҳүрсә ытә
көрет тә пәр тұхат;
ни тәртме ларат тә
нитарат асынене;
нұлтарчай тытат тә
ни тириет сөррине;
бак ңинчи күшаке
ни қава пүсласан,
хатер ҳәншән
и-ури қамалран...

Ал ёс түнине қамала хус-
синарлә қырса қатартна
полле хитре картинаша поэ-
зиямене унан сән-сәнапчепе
сөс мар, юратса тунай ыра-
ни илем күрет, тесе қирп-
еңе вай пәр-пәринчен үйәр-
нурне тә пәрле илсе пәттә-
напарать. Қын никам хуп-
ре ирексөлемесер, чөре
қамал екките әсесен, унан
то кал-кал та қыпсауллә-
ти. Тёнчере ун чунне пәр-
истерекен, таптакан, алли-
са тәракан вай қана кирлә-
нүне әтем пурне тә пулта-
нүне, Горький калашле,
и мәнаслә янәрать». Қакан
шүхаш патне пырса туха-
ны, сүтқанталәкән әснә-
көрсә қатартна йөркесене ву-

нов, сүтқанталәка тем тери
ни те, унан картинасеме
ирте сөс, пуринчен ытла
Сетнер характересене та-
нуса пама чи майларах
че қана уса күрнә. Сүт-
қанталәкән ытамене ўссе
көрсөм, ҳайсен пирвайхи
көртәвнене тә унан арки ңин-
керсөм, вәсем ҳайсен хәрүл-
семе тә, астән тәләшән-
ни юн тұмламене, чун па-

йәркіпе сүтқанталәк ачисем. Қаван-
па та К. Иванов юратна геройесене
пейзажран, пурнаң хәвачепе пур сөртепе
тә сүтқанталәкән тапса тәракан тәван һә-
ри-тавраләхран үйәрмән илсе сән-
лама шутламан та, пултаратман та.

Поэмари сүтқанталәкән пәр-пәр
саманти стихийләлә әспуләмәсем
тәп геройесен ғав самантセンчи ҹүн-
чөре хүсканәвәсемпә (саванәсепе, та-
рхәвәле, сисчүләхепе, шүхаш-туйә-
мепе т. ыт. тә) ытла та килешүллән
шайлашаша пырасә та, вулакан вә-
сем пурнаңан пәр-пәринчен ниепле
үйәрса ярайми пәр-пәттәм пайе пул-
нине ҹывәхрах та ҹывәхрах туйма
пүслаты. Тәсләхрен, «Симек қаңе» сы-
пакан пүсламаш үйәркесене қана
илемпәр:

Шәнкәртатса шыв юхат
Сүйә валақ пүсөнче,
Кемәл пекех ялтарать
Шывә хөвел үттинге.
Кемәл мерчен тұхяла
Сарә хөрә шыв әсать,
Сарә қаңчә калаңса
Хай лашине шәварат.

Чимәр-ха, идилия қана мар-и ку?
Җиелтен пәхма, ҹанах та, ҹапла пек
сөс кураңаты. Малалла вара мән?
Булар:

Ҫүйә һәмра әшәнче
Кайәк юрлатыннине.

Кайәк юрлаты тә-ха, аңлах мән-
шән һәмра әшәнче, юрри һәри-тав-
ралла саванәсәнин янәраса кайса
пурне тә илтәммелле сөртепе мар? Ун-
тан ақа мән:

Лаши әссе тәнәсем

Каңчә калатыннине.

Сүк, һәмра әшәнче пәчәкәп кайәк
сасси қана мар, қаңчин ҳайен тә—
Сетнерен —сәмакхесем ҳайен сөс, —
юрататек пулсан, — ҳайен
пәртеп-пәр Нарспиңе сөс илтәммелле
тұхасә. Сәмакхесем вара чөрене қур-
са қаларнәскесем:

«Сапла вара, Нарспиңем,
Сүк-шим манай әраскаладам?
Сапла сана ют сөре
Илсе кайәши үсал?
Ах, телейәм үйәр-тәрә қав,
Асу-аннү пит пүян!
Ҳайсен пүянләхепе
Пәрәнаңәп үк ынран».

Сапла вара «Симек қаңе» сыпак
пүсламашенчи малтанхи сакәр үйәк
поэта үләмпа үнсүз асапланакан әш-
түйәмән тәттәмне түрхе ҹиеле кәла-
расран вайхатлахта та пулин хупласа
тәмалли виткөч ырлаппене кирлә пул-
най. Аңлах кү малтанлах қана. Кү-
ратпәр ёнтә, кайрантарах, «сүллә
һәмра әшәнче юрлакан қайәкән» ил-
тәни-илтәми сассинген пүсласа, пәр-
пәрне юратакан вугла чөресен чун
ыратәвнене асапе (Нарспиңе Тәхтаман
сұраңә) вәсемпә пәрле вулакана та
йывәр ҳүйхә үкесең.

Татсақ калар: сүтқанталәкән сәнап-

лакан картинасемсөр поэмән идеял-
лә-эстетикалә шүхашә үхәнланиә
қана пуләччә, унан иләртүллә илемә
тәкәмләнәччә тә Нарспиңе Сетнерен
аң-кәмәлне тивәсәп вүт-кәвар вула-
каны ытлаши пәсертмесерх ләпкән
сүнсе лареччә.

К. Иванов произведенийесенче ырә
геройесем ғес сүтқанталәкпа ыхәннә.
«Нарспиңе» поэмәра ак — Нарспиңе
Сетнер, «Тәләх арәм» баллада-
уашки вәрçара пүс ҳунә ҹамрап хә-
рарәп. Үсал сәнапсөн илес пулсан,
вәсеме эпир сүтқанталәк ытаменче
курмасптар та. Ку пурнаң логикипе
киләшет, мәншән тесен сүтқанталәкә
хайсен чун таппин ҹалкуә, ырләх-
саванәсәп ырлаппене әнланакан ынсем
сөс унан аслә илемәне үнмай тәрлә
пурнаңе тарәннән түйса, күс тул-
лин курма пултараң.

Автор поэмәра пулса иртекен ёс-
сен кирле саманичесенче қашнинчек
Нарспиңе Сетнер тавари сүтқантал-
әкпа үйәлми тача ыхәннине аса
илтерсе ытрыть. Вәсем ялан тенә пе-
кек унан е ләпкә е урәм-сүрәм ах-
рашса кайнә ҹил-тәвәлә ытаменче
курнаңсө. Пейзаж картиникес ҹас-
часах вәсем шүхаш-туйәмнә ғав тери
ҹывәх тәраң. Геройесем ҳайсен пур-
наңсөнче килсе тұхнә питтә ыывәр са-
мантセンче ҳайсөн чи аслә туспеп—
сүтқанталәкпа калаңсацсө, унан пул-
лашты көтессө, чун-чөрнене түсмелле
мар асаплантаракан үхән-сүхән
сәлтавәсөнә әнлантарса пама ытас-
сө. Ку үйәрмак «Вәрмант»а сыпакра
вайлә паллараты. Ақа мәнле қашкәрса
үйерет Нарспиңе ҹил-тәвәлла вүт-
лә-ҹисемлә асли ахәрашакан вәр-
манпа пәр-пәччен пынә чух:

Сәм-сәм үйәрман, сәм үйәрман,
Мәншән ҳытә шавлатан?
Мәншән шәй-шай шәхәрса
Мәскең чуна ҳәрратан?
Үйәрман тата ҳытәрах
Шавлаты, үйерет, ахәраты.
Түрә ҹырлах, ан пәрах!
Ахәрсаман хұскалаты!
Ах, ҹыләхлә пүсәма
Аңта чиксе хурам-ши?
Ах, ҹыләхлә чунама
Епле тытса ҹарам-ши?

Мән-ха кү—ын ҳайен тәттәмләх-
не пула сүтқанталәкка чунла пек ән-
ланни пулчеси? Сүк ғав, кунта эпир
питет тә қатқас пулама—әтем пурна-
шып аңа хуплараса тәракан үйәри-
тавраләхан пәрпәттәмләхепе пәрләхнене
куратпәр. Шапах ҳайсөм сүтқантал-
әкпа үйәлми тача ыхәннине түй-
ни поэмари геройесене үнпә ҹөрә
япала сәмакханы пек калаңтараса-
сө, ирексөр үртеп, чуна тәвәнтарса,
әңа ҳайсен әшқиңе кишәлекен ыы-
вәр үхән-сүхән асап ңинчен каласа па-
ма хистессө. Сапла вара кунта эпир
К. Иванов халәх поззијен тәсләх-
сем ңин мәнлөрек пәхни ңинчен тап-
ратмалли ытты патне ҹитсе тухатпәр.

Чаваш литератури классике хай
геройесен чун-чёрине усса парас ёс-
ре халăх юрри-сăввисен чи паха тес-
лехёсемпе, вёсене хайне кирлë пек
улăштарса, питë пелсе те кирлë пек
усă курнине литературоведенире кă-
тарста панă ёнтë. Фольклор произве-
денийесенчи сăнарсем е сюжетсем те
чылай классиксен, сăмахран, Пуш-
кин, Лермонтов, Кольцов, Некрасов
поэзийенче, тĕл пуласчë. Çавнах со-
вет поэчесен, Исаковский, уйрăмах
Твардовский пултарулăхёнче те ку-
ратпăr.

Паллах, чаваш халăх пурнаçе пе унăн сăмах халлĕн çүрекен поэти-кăллă творчествине лайăх пĕлнĕ К. Иванов фольклорти чи сулмăй тĕслĕхсеме усă курмасăр пултарайман. Кунашкалли паллă выраç поэ-чесен те чылай, çавнашкал хăшпĕр произведенисене (сăмахран, «Иван ёмпупе çамрак сыхлавçă тата саттур Калашник хуça çинчен хунă юрпă») хай те вăл чавашла куçарнă. Çаван-па та поэт халăх сăмахлахĕпе мĕнле-рех усă курни, ку ёна мĕн пани, урăхла каласан, çакă унăн произве-денийесене идеяпă художество ен-чен мĕн таран пуйялнати çинчен çес каласа хăварни çителексер-ха. Кунта паллă сăмах ёстисенчен нумайашĕ мĕншĕн час-часах халăх творчестви тĕслĕхсем патне тавранин сáltавни паллăрти кирлë. Куна фольклорта халăхън темиси ёмрĕсем хушни ѹр-келенсе пынă колективлă ёстайнепе художествлă генийе сăнарланса юлнипе çес ѹнлантармалла мар. Ёсё кунта кăткăсрах, çаванпа та çакна К. Иванов творчествиничи материал-сем тăрăх сáltавлавни те методологи тĕлешенчен пысăк пĕлтерешлë. Кун пек чухне халăх сăмахлахĕн произ-веденийесенче çутçанталăкпа этем (общество) пурнаçне мĕншĕн час-ча-сах параллеллë илсе кăтартнине ѹн-лантарса парасси тĕн ыйтусенчен пे-ри пулса тăрать. Ана наука енчен пăхса тухмасăр параллелизм месле-чех халăх сăмахлахĕнче, уйрăмах илемлë литератураЭа, мĕншĕн кир-лине лайăххан ѹнламна йывăр.

Сынсем таҳсан ёлекх хайдес сүт-
санталәкән уйралми пайё пулнине
йнланма тытәннә. Җакна пур халәх-
сен халап-юмахсем те лайах кә-
тарпса парасе. Аңчак авалки ын-
сем этемде сүтсанталәкән пәрләхшепе
пәрпәтәмле ыыханәвән тәп салтавне
тавсәрса илме пултарайман. Мате-
риллә тәнче аталаңәвән законесене
пәлменин, унан хәватлә вайесене
сөнтерме хевте сүтереймени ынсеп
астәнәнче вәсә-хәррисер нумай ле-
гендәсеме халап-юмахсем үратнә.
Весен чи паллә уйрәмләх әрупа об-
щина ыыханәвәсene сүтсанталәк си-
не күчарса кәтарпни пулнә. Җавна
май сүтсанталәк этем шухласа
қаларна тем тәрлә асамлә сәнарсем-
пе туңса ларнә, вайл чөпәнән те ысын-

а́нланса си́тме չук фантастика́ллан курáнна, э́тем ա́с-կáмалён пур енё-семе тे палáрса тáнан туйáнна. Ха-лáхсем историон чи չéнэ тапхárне кé-ричченек շутçанталáка չапла а́нлан-са пурáнна. Историлле чánláхxán չав енё вы́рассен классикáлла литерату-рин нумай произведенийéсече сáн-ланса юлна. Ку тéлешпе Гоголéн «Диканька» сýвáхéчи хуторти ка-сéм» кéнекине кéнё повéсéсем те уй-рамах паха тéслéх пулса тáрасçé.

Авалхи ыңсем сүтçанталäк йёри-
тавралäхенчи пулämсene темле асам-
лай вайсем тунä пек ўнлантарма хат-
ланна, ыав пулämсene ўрупа община
хутшанäвбесенчи ёссене сывхартса кä-
таргатма пахна. Чанах та, сүтçантал-
лакра социаллä пурнаçри палäрäm-
сene, улшанусене хаш енчен те пу-
лин аса илтерекен ёçпулämсем пай-
тах. Сäмахран, сурхы сүтçанталäкän
акаш-макаш илеме этем пурнаçенче
çамраЍк вай-хал хёрүллэн тапса тähä
саванналла та телейлë вахата аса ил-
терет. Кунсäр пүсне, ыав вахатра мён
енёмртенпех чёреп пурнаç сёñерен хä-
ват илсе аталанма пусгать. Ҫака та
еңтө общество пурнаçен уйрäm енё-
семпеп пер майлä килсе тухат. Сүт-
çанталäкка, ыын пурнаçенчи пекех,
тэрлë улшанусем пулسا иртесеç, чы-
лай чухне унан стихийллä вайсем
те таваллän палäраççе. Общество
пурнаçенче те час-часах ыавсene аса
илтерекен ёссене курма пулать. Ҫа-
вантан киñе те, пирэн шупта, халäх
сäмахлäхенче те, илемлë литература-
ра та сүтçанталäкри пулämсene ыин-
сен пурнаçен хашпёр енёсемпе анлän
тапланштарса кäтаргасси, ыравçасем
ыынсен характересене в общество
пурнаçен мэнле те пулин енёсени
сäнлас ёçре пейзажпа усä курамси.

«Нарспи» поэмäри тёп ёçпуламсен-
че пур çерте те этемпе çутçанталäк
хушинчи пёrlëх идеи вайлай сисе-
нет. Иёри-тавралäхри стихийллä ул-
шанысем тёп геройсен тёrlé самант-
ри, тёrlé лару-тäрури чун-чёре хус-
канавёсемпе пёр вахатра тата килё-
шүллэн чертленсе пыраççё, урахла-
рах каласан, вёсем тýрременех пёр-
пérине параллелён çыхännä. Акä,
усад упáшкine Тäхтамана вёлернё
хыçсан хäраса-хыпанса ўкнё Нарспи,
Хушлкаран тухса тарса, вäрмана
пырса кёрет. Вäрман åна «шäпплän
тарса», ун «чунне хäратса» кётсе
иlet. Çав самантセンче Нарспие иё-
ри-таврара мён пурри пурте чёрэ пек,
унан хäрушä ёçc çинчен ѹалтах пёл-
нё пек туйäнать. Åна «курас тесе
äntälса уйäх чупрё тахçанччен»,
«вäрман анчах шавласа юлчё Нарспи
хыçcинчен». Сехри хäпнä хёралрам
«армак-чармак йывäçсем пүсесене су-
лаççё» пек, хäй «иртсе пына чух çул-
не пўлсе тäрафаççё» пек курать. Çаван
пек сисчүллэн те сиввёй туйäнать
åна вäрман. Çутçанталäк çапла
уylämsürymlä xärapçöñ aхäрашчи Нарспи

пие ырә мар ёсшән хәйне
инек килсे ыспасси ынччен
латтарать. Героинъян чатым
вәрканине поэт пите тарәннә
са пана. Чаваш хәрәрәмән
хусканәвне лайәх пәлнәскер,
ла та хытә пайланса ўкнә
шухаш-туйамне мәнле те пулни
ти монологсем урлә мар
мантсече вайл хәраса е ўкнә
лянса хайпе хай калаңма
ман та пулә, хәрәрәмән чун
лашна вәхәтри ытсаңталака
шәпче курса, ун чүнене туиса
на тәрәх ысырса кätартнä.

II

К. Иванов хайён произведен
сенче çұтсанталәкпа пурнаңын
енесем хәватлән паләрниңе,
этем хушинчи кәткәс қыл
сең мар, ғұтталәкән төрлө вайх
чесе йәри-тавраләхра пулса
улшанусене те чуна хускатмала
ласа кәтартың. Ку енчен уйын
«Нарспи» поэмәри пейзаж
сем қалама үзү илемлө те вай
пулса тухнә. Ахальтен мар
рас қёршывын веңж-хәррисер
ытамне төләммелле чаплә сәнда
тарта ма пәлнә вырәс классикесе
лайах произведенийесен шайенн
рать.

Поэма хёвэл ёшшине пула
нен хåватлå вайне күсçуль
парынан хёле санланы панорама
лå картинаар пусланат. Теб
рэн кунта хёвэл ишшанаты: «
ха çулталакри вахтсене улышты
хёллехи варах сивёсене
сиплетэй ўшада суркуннене илсе
рет. Акä мёнле çыраты поэт
пирки:

Пуш уйхэн веңчече
Хёвэл пайхрэ ўшатса.
Силли чаваш ялёнче
Юр ирэлчэе васскаса.
Тусем, сартсем хулхур
Юрэй кайса пётнэрэн.
Тухать курэк сан-сара
Хёвэл хытэ хөртнэрэн.
Сивэ хаяр хэл иртэт.
Каять юрсэе, хурлансан
Сив күсүслэпэе юрет
Иртнэ күншэн хуйхарса.

хашра вулакан күсө
лән сәнтерсе килемек
курәмлә ўкерчәкесем
илемлән шәвәнса
анталәкри җавнашкан
кан улшәнусен тәп сәлтән
шатса пәхни. Җавәнтан
эт пәтәм ысын чылайранна
ка кәтнәң չуркуннене сән
миниатюрллә картина
юр хәвәрт ирәнне май
хуралса пынине, сиве кү
рәссе хәл иртсе кайнине,
җавәнтарса, пурнаң
и, яйры тарзасынан

ма тытъянине куратпәр. Сакан хысцанхи չирәм چиңә хөлә җентернә չүркүн-пәтәм тули илемәпе, акаш-шорсе кайна хирә-вәрманә-умне килсе тухать. Иерипур сәрте те пурнаң хавачә бараты: сывлышра тәрлә-тәрлә шарши сарапләнә, չүлтән, пәчен, «тәри юрри илтәнен». چүркүнне хайән шаранса пулса тәкәннакан չута илемәре, высайлә-туталла си-чанхи пәтәм ушләнәвсем-чунне килентерсе савантанын тесен пурнаң малашлапшни таппипе уйрәлми չыркүннене кашни չын хайнен татасть, анчах та әна кәтмен, пәртәмен, хөвелән әшә памтаменче чунә җенелсе җамәт савантанын түйман этем нүлә.

Умай сামахлә мар, калас кескен, չав вахатрах пите усса парать те, вахатпа кайна чөрә вайә хайән пән-таранашшепе чуна тытса санталака асһымасрах چын-ха, չапах та вулакан әшә сывлышне, ләпкә күн «çүлте, пәләт айенче тә-илтенинченех» тавәрса (Санар: тәри ләпкә уяр ҹан-се түпене չекленсе юр-

и тухса тәрасшә поэмәра картинасем. Вулакан кашинче җённине, хай чунәхине тупать. Кашни са-вәр-շәнә курәм-пуләмлә к төнчи кунта ытла та юлмалла хайне еврәле юлна.

Көркүннеги вахата кайна, ун вырәнне поэтан даха сәнлакан икә хитре. Пәринче, «Көркүнне» сәй-үн чухнеги чи паллә ул-личен ак ҹапла չыраты:

Таты ёнтә кунсерен, ёнтә көркүнне. Кайак сассинчен көрет чөрене. Карты кайаксем тиңес леш өнне. Җай յывәсесем сары тумтире. Кулать сайрах, ши пәтнә чечексен, ярә ак часах үнне та вәрансан.

Кунта лирикәллә герой салху шухаш-туйам вә-серен չывхаракан көркүн-картинасем курать. Ҫан-гесх пыраты, յывәсесе савантарать, вәсен кайаксен ҹассисем չынна хуйха ўкер-шлатарапшә. Чечексен те

шарши сүрәлнә, мәншән тесен вәсene пурнаң сәткене парса тәракан хөвөл хутран-ситрән ҹес курәннакан пулна.

К. Иванов произведенийесенче ҹулталакри тәрлә вахатсем ҹинсемшән ахаллән, сисенкәсәр иртмесшә. Вәсем этеме вурнаң хавачә парса хавхалтарацә е иртse кайна савантанын күнсемшән тунсаха ўкересшә т. ыт. те. «Нарспи» поэмәра, сәмахран, չүркүннешән пәтәм Силли халәх, уйрәмаш ача-пача, ҳытә хөптерене. Ку вахатра пәтәм ҹутсанталак ҹенелет-չек-ха, пур յывәс-күрәк ешёл тум таханат, вәсечен ырә шаршә сараплать, кайәк-кәшәкә тем тәрлә сасаллән юрәкеве шәратать. Мәнле-ха савантаме ҹав вахатшан этем чуне! Ку ҹес те марха, չүркүнне хөл қасиччен хүсаләх ҳәрәнса ҹитнә хресчен пурнаңе та чылай ҹамаллах күрет. Ҫитменинне вәл — ака-суха вахачә та. Ҫанталак лайах тәч пулсан, хресчен ҹынни пур ҹес та тума ёлкәрет, ку әна малашнеги пурнаңе ҹаштах та пулин лайхланасса көттерет. Ҫапла вара, поэма вулакана пурнаңан тәрлә енәсем ҹинчен шухашлатарап, күнпа пәрлех Силли ҹыннин хуйхи-сүйхине шухаш-кәмәлә ҹинчен та кәмәла хускатса каласа кәтартать. ҹутсанталак картинисене поэт хай халлән ҹес илмест, вәсене пур сәрте та пекех ҹын пурнаңе ҹыхантарса пыраты. Җүркүннепе ун чун-чери хаваслака тутлаты пулсан, су күнәсем иртни, тавралах ҹаралса пыни әна салхулатать, тек нихсан та таврәнаймы иртсе кайна күнсем ҹинчен шухаша яраты.

III

«Нарспи» поэмәра ҹутсанталак картинисем тәп геройсен шухаш-кәмәләпе пите килешүллән ушланса пырацшә. Нарспи Сетнерен чунә тавәнса ҹитнә вахатра санталаке та урәм-сүрәм, вәсем ләпланарахпа вәл та түлекленет.

Поэмәри чылай вырәнсенче ҹутсанталак Нарспи Сетнерен чун-чери, шухаш-туйамә, кәмәлә, хуйхи-сүйхине савантанын витер сарханса курәнаты, ку вара вәсен әс-кәмәлне лайхрах дахланса илме пулашат. Илер-ха «Вәрмантаг» сыйраки йөркесенех:

Шавлаты, кашлаты сәм вәрман, Вөч-хөрри курәнмасть, Күтәр-пүссәр ҹил тухсан, Чарәннассан туйәнмасть. Шавлаты, кашлаты сәм вәрман, Тамакри пек ахарать. Те арсүри, та шүйттан Ҫав терие ашкәннаты. Тапхә-тапхәр ҹил килет Пайләр-пайләр ҹавәрса. Тәттәм вәрман ўхөрет Ҫөре ҹитех аванса. Ҳура пәләт пәрмаях

Шавлаты вәрман, сәм вәрман, Яраты ҹиңәм ҹер ҹурсах Хура пәләт хүшшинче. Ача ҹапать, шартлатать. Пәтәм тәнче кисрәнет. Ҫумәр ҹырма пек юхать, Лупашкасендә кәрләт.

Мән ку? Ахаль кайна картина-ши? Ҫапла та темеллеч-тәр, енчен, поэт ҹав хәруша ахәрашса тулашакан вәрмана Нарспи илсе пыман пулсан. Хайнен хәнесе аспалтарацә ҹес пурәннә усал үпашкине ытла та курдами пулса ҹитнә, хай чысне, чун илемәпе юратавне хүтәлесе, әна ти-вәслине тавәрнә Нарспи Хушәлкан ҹәр варринче Силли ялне тухсатары, анкарти хысцесиме иртсе вәрмана пырса көрет, пәртән-пәр савнә Сетнере патне вакшаты. Вәл ытла та хыпәнса ўкнә, ҹанталаке та ун әшчике пекех хәруша аспар-пизерән тулашат. Анчах ҹил-тәвәл ахәрашын та, ҹөрлехи пач тәттәм та, татти-сыпписәр ялтәртаса ҹиңекен ҹиңәм та, аслати кәмәртетни та, ҹумәр ҹапса ҹуни та, ҳәрәни та Нарспи савнә туене мантаймайстар. Вәл пурнаңенчи чи յывәр самантра та хай пекех чунне тавәнтарса хуйхәракан Сетнере аса идет.

Нарспи Тәхтаман асапәнчен ҹалма тесе ҹәр хута Хушәлканы кайма туҳнә Сетнерен чунә күтсе ҹитнә савантара хайән вәри ҹамрәкләх ҹүхәнләх пула ҹес телейсәр килсе тухнине յалтах ҹанланса ҹитет. Ҫава кайна ҹарса тайна та Нарспи иккәншә машәрләнма. Чүхәнләх хай ҹес пулсан, темех марч-ха, чун савнийе иккәш ҹитмен пурнаңа, ҹүләхә мәнле та пулин чаткаласа ирттерәччәс, пәрле ҹес пуласе вә-сен, анчах чи усалы кунта тепри пур. Вәл-ҹав вахатра обществән классы յили-йөркисем. Ҫавсем пуртепе пәрле пәр каварлай пулнипе юратакан чөрессене — чүхән каччапа пүнин хөрнен — телейлә машәр пулма пүлсө-сирсе тәрасшә.

«Вәрмантаг» сыйракра поэтикалла рефрен (пәрпек е пәр майлә йөркесем) питех та пысак пәлтерәшшә пулнине уйрәмаш паләртмалла. Вәл тәп геройсене чун тулашавне, тавәнса ҹитнә әшчике хайен пәтәм тарәнәшшепе үсса пама пулашат, поэмәни чи вайлә кульминациллә саманчесенчен пәрне питех та ҹивәчлесте паләртать.

Чунә тулашнипе, әш хыпса ҹуннипе ака мәнле сәмакхасем калать. Сетнер вәрманна иртсе пынай чух:

Ҳура вәрман, сәм вәрман, Мәншән хытә шавлатан? Ҫавни пекех юрласа Вилә чуна хәрататан? Тәттәм вәрман, сәм вәрман, Аи ултала тайлах, Ҫавни пекех юрласа

Ан хăварсам хурлăха.
Аслă вăрман, сĕм вăрман
Мана чăние кала-ха!
Мĕскĕн чуна шеллесе
Чун савние кăтарт-ха.

Кунти тĕрлĕ йĕркесенче çерлехи вăрмана «сём-сём», «хура», «тëт-тëм», «аслă» эпитетсемпе сăнарлани Сетнерен хийхи мĕн тери пысăк пулнине пушшех вăйлатса кăтартать. Çав хуйха сирсе яма, ёна мĕнне те пулин лăплантарма пулăшаканни никам та сук. Çапла вара çутçанталăкпа калаçни, ёна хăйен чун асапе çинчен хыпăнса каласа пани çес Сетнер ашчикне кăшах пусарма пултарнă. Кунсăр пусне тата пĕрешкелтерх, анчах питĕ дина-микăллă пейзажка усă курни вăл Нарспие темле пулсан та тупма, ёна тамăкри пурнаçран çалса тухма хăюллă та çирĕп шухăш тытнине вiterüllĕн палăртма кирлĕ пулнă.

Нумайчен утать Сетнер вăрманпа. Сасартăк—пач кĕтмен тĕлпулу. Çавна май геройсен шухăш-туйăмĕсем самантрах улшăнаççĕ, вĕсен чун-чĕрине вĕçç-хĕррисĕр савăнăçтытса иlet. Çакна та поэт тĕлĕнмелле илемлĕ пейзаж картинисен фоненче кăтартса парать:

Икĕ савни пĕрлешсен,
Пусне тайрĕ ват юман.
Пĕр-ик тапхăр сил вĕрсен,
Шăп лăпланчĕ сĕм вăрман.
Хура пĕлĕт саланса
Пĕтрĕ вăрман хыçенче,
Хĕвĕл пăхать шăратса,
Кайăк юрлатть ювиче.
Курăк çинчи сывлăма
Хĕвĕл парать ёшишине.
Икĕ чуна савăнма
Хĕвĕл парать çуттине.
Ялтартатать юрă кун,
Усал кунăн мĕн ёç пур?
Савăнса утать ик чун,
Çичĕ ютăн мĕн ёç пур?

Куратпăр, мĕн тери килешүллĕх кунта! Геройсем тĕл пулчĕс, вĕсем халь нихсанхинчен те телейлĕ, савăнăçnă. Вĕсене кура çанталăк та самантрах улшăнатть, йĕри-тавралăх тулли илем кÿрсе, хĕвĕл пăхма тытăнатть, пур çерте те çап-çутă пулса килет. Çапла вара пейзаж, сăнарсен шалти туйăмĕсемпе çыхăнса, вĕсене шалтан пуяналтса пыратать. Паллă-ха, произведенире герой хай халлĕн çес пурăнмасть, унăн характере вулаканшăн ытти çынсемпе хутшăннă чух уçалса çи-

тет. Унпа çутçанталăк хушшинчи тачă çыхăнура та çавах: унăн ас-кăмалĕ йĕри-тавари ёçсемпе пулăм-сене мĕнлereх курниче, вĕсene мĕн-ле йышăнниче, вĕсем çине хăш ен-чен тата мĕнле пăхниче палăратть. Этем çутçанталăк курать-туять çес мар, вăл хай те ёна пултарнă таран улăштарса çенетме тăрăшать. Çутçанталăк та этемшen пассивлă мар. Вăл хăйен хăватлă вăйĕпе, нумай вăртăнлăх-семпе, вĕсемсĕр улăшăна-аталанса пынипе çын чуненче тĕрлĕ вăхăтра тĕрлĕ туйăмсем çура-тать. Çакна этем ас-кăмалĕпе шу-хăш-туйăмĕчи чи пĕçкĕн улăшну-сене те курма пĕлнë çибĕç сисемлĕ поэт произведенире та çавиашкалах кăмăла тытса илемлĕ астă çырса кăтартать.

Каларăмпăр ёнтĕ, К. Иванов «Нарспи» поэмăра хăйен тĕн герой-семпе çутçанталăк хушшинче часах паралльсем туса пырат. Сăмахран, «Çимĕк иртсен» çыпăк пулăмашĕнче поэт çурхи шавлă уяв хыççăн вăхăт пĕр майлăрах ёç-семпе иртсе пыни çинчен калать, утант вара, потикалăлă паралль-семпе усă курса, вулакан умне çакăн пек картинасем кăларса тăра-тать:

Хирте ана айĕнче
Çерем лап-лап касăлатă;
Усал хуихă-суйхăран
Нарспи чуне касăлатă.
Хура çава айĕнче
Курăк вăш-ваш юванинте;
Усал хуихă-суйхăран
Нарспи пусе усăнатă.
Куллен-кунах тĕнчене
Хĕвĕл хĕртнене хĕртет;
Хуихă-суйхă кунран-кун
Нарспи чёрине çиет.

Çак паралльсем Нарспии качча тухнă хыççăн Тăхтаман килĕнчи пурнаççĕ ытла та салхуллă та хур-лăхлă иртсе пынине систересçĕ, вăл хăрушă инкеке килсе çакланнине ву-лакана пĕтĕм çерепе туйтараççĕ, пурнаçри тĕрëсмарлăх-сем çинчен, укă-тĕнкë хуçаланаçкан тĕнчере этеме ним вырăнне та картманин çинчен шухăшлаттараççĕ.

Поэмăра тĕп сăнарсен шухăш-кă-малĕпе пĕрпек килмен, урăхларах каласан, питĕ контрастла пейзаж картиниссене та пур, анчах вĕсем сайра тĕлпулаççĕ. Çавăн пек тĕслĕх-семчен пĕрне пурнаççăн тĕрлĕ ен-сене сăнланă «Нарспи ёçĕ» çыпăк пулăмашĕнче куратпăр:

Хĕвĕл тухать, улăхатă
Çûлĕ тусен тăррине.
Хай ёшишне çутатă
Таçти-таçти çерсene.
Çак çуллахи юрă ку
Хушăлкана га саватă
Пур тĕнчери чĕрĕ чу
Ташлатă, сикет, савăнă
Ячĕс юрă юрласа
Сĕм вăрманти кайăксен
Акăшсем пек ярăнса
Анчĕс шыва сар хĕрс
Анчах акă шурă пур
Пĕр сасă та илтĕнмес
Шурă пуртре çене çи
Ларатă, пусне çеклеме
Ирех хырăм тăрантса
Кайрĕ хире Тăхтаман
Пусне чиксе хуихăрса
Ларатă арăмĕ паян...

Куратпăр ёнтĕ, малтанхи йĕркинче К. Иванов илемлĕн картинине сăнласа парать тухнă хыççăн пĕтĕм чĕрчун «юрлатă, ташлатă, савăнăтă, кун килсе çитнĕшĕн хĕлпертэ кăн хыççăнхи сакăр йĕркере талăка мар, çав тери ху Нарспие куратпăр. Кунта геройнъян шухăш-кăмалне, рине пачах та палăртмасть, рĕсле майлă килсе тухать. вара антизе вулакана хире-хирĕсле самантсене, геро-ашчикĕ мĕн тери тăвăнса тарăнрах туйса ѹнланма пур

«Нарспи» поэмăра çутçанталăккисемпе ёçчен чăваш ёлĕкхи тертлĕ та асалă куллакан кăтартса пама усă. Вĕсем пулăшнипе вулакан эстетикăллă туйăмсene вăл тăвăн çутçанталăккăн аслă унăн хăватлă творчестваллă не çывăхрах ѹнланнипе пĕр чаплă произведенин ытарайми мĕпе хăй вăхăчĕшĕн çав тери пулнă социаллă хăватне тă чу иlet. Классика нихсан та мест, нихсан та ёна «кирĕк» мест. Çавăн пек çутă шăпа поэмăн. Пайтах, пайтах çулсе се пырăс, çене ѣрусем киле пулин та, вăл хайен иксĕлми пе, тарăн шухăш-шăпе, чаплă семпе ёмĕр-ёмĕрех халăхра çынсene инкек-инкеккепе суйхă кăна куне тахсанхи самананă сивлесе, хамăр тата пуласлăхри ирек те çутнăца ытлахрах та ытлахрах вĕренттэ.

Иван 301